

γυναίκα άτακισμένη και δυό παιδιά...

***

Πέρασαν μήνες. Στὸν Καύκασο ἔφταναν διαρκῶς ἀπὸ τῆ χώρα τοῦ θέρμου καταδιωγμένοι καὶ πρόσφυγες πολλοὶ Ἀρμένιοι. Σ' ὄλους τοὺς δρόμους καὶ τὶς ἐκκλησίαις ἦσαν συναγμένοι ἄνδρες, γυναῖκες καὶ ὄρφανὰ κατακουρασμένοι. Ἀπλώναν δεξιὰ τὰ χεῖρα τους ζητώντας φωνὴ καὶ ἄκουσι.

Σ' ὅποια πόλι κ' ἦν ἐπιβάναν, συναντοῦσα δυστυχισμένους πρόσφυγες ἀπ' τὴν πατρίδα μου. Ἀνθρώποι, πού στὸν τόπο τους ἔφταναν πλῆθος φτωχῶν, τώρα οἱ ἴδιοι, καθισμένοι στὰ φιλιανθρωπικὰ σπασίτια, κατάναν τὰ δάκρυά τους τρώγοντας ξερὸ φῶμι, γιὰ νὰ μὴν πεθάνουν ἀπὸ τὴν πείνα. Ἐσώθην γαμηλιὰ τὰ κεφάλια τους, γιὰ νὰ μὴν τούτοις γνωρίζω κανεῖς...

Ἄν ἔβλεπα νὰ περῶσι σιμὰ ἀπὸ ἐκκλησίαι, ἔβλεπα πάντα στὴν πόρτα τῆς γνωστῆς πρόσποια γυναικῶν καὶ παιδιῶν, πού ζητιάνευαν μὲ σκιμημένα κεφάλια, κατακόκκινα ἀπὸ πόνο καὶ ντροπῆ...

Περνώντας κάποτε ἀπὸ μιὰ μεγάλη πόρτα, ἄκουσα στὴν αὐτὴ μιὰ παιδικίσια φωνὴ νὰ τραγουδῆ. Στὴν αὐτὴ αὐτὴ εἶχαν συναχθῆ ἑπτάρες, καμαριέρες καὶ περσασκοί. Σκιμημένοι ἀπὸ τὰ μπαζόκκια ἔβλεπαν χαμωγελώντας τὸ παιδί πού τραγουδοῦσε νεὸ καὶ ὀμορφα κορμίτσα. Πλησίασα τότε, εἶδα καὶ μοὶ σφίχτηκε ἡ καρδιά. Στὴν αὐτὴ ἦσαν δυὸ παιδιά, ἓνα ἄγορι μεγαλοῦτσικο κ' ἓνα κοριτσάκι πέντε χρονῶν. Ξιπλοῦτα, λασπομένα, μ' ἑλαφρὰ καλοκαιρινὰ φοῦτα. Τὸ ἄγορι εἶχε καὶ τραγουδοῦσε ἓνα κοινὸ τραγουδι λιγότερο, καὶ τὸ κοριτσάκι τὸ ξανάεγε ληθόντας καὶ στριμφογιόντας. Χόρευε ἡ μικρούλα καὶ τὰ δάκρυά της ἔτρεχαν σὲν ποταμὶ στὰ ξεπαρισμένα μάγουλά της. Μὴ χρωμῖνα τὰ χεῖρα μῆσα στὰ μανίκια, σπῆρων τότε τὸ ἓνα καὶ τότε τὸ ἄλλο πόδι, φώναζε, ἔκλεισε καὶ χόρευε.

Ἐπλησίασα. Ἡ φωνὴ τοῦ ἄγοριού μου ἔφερε ἄλλοις ἀναμνήσεις. Τὸ ἀνεγνώρισα... Ἦσαν τὰ ὄρφανὰ πού εἶχαν ἀπομείνει ἀπ' τὸ πλῆθος τῶν Ἀρμενίων πού ἔφυγε ἀπ' τὰ βουνὰ τοῦ Χονού. Ἄλλα πού ἦταν ἡ μάνα τους; Δὲν εἶχε πῆ τάχα πὸς θά ζούσε καὶ δὲν ἔ' ἄφηρε τὰ παιδιά της νὰ πεινάσουν;

Ρωτήσα καὶ μοὶ εἶπαν πὸς εἶχε πεθάνει. Τὰ παιδιά τὰ πήραν διάφοροι ἄνθρωποι, τὰ ἐμάθαν νὰ τραγουδοῦν καὶ τῆρσαν στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ νὰ γυρίζουν ἀπὸ πόλι σὲ πόλι γιὰ νὰ βοσκῶν ἓνα κομμάτι φῶμι.

Καὶ τὰ δούτικα ὄρφανὰ ληθοῦσαν πόσα, τραγουδοῦσαν, χόρευαν κ'... ἔβλεπαν, πού ἦταν σταρααγμὸς φωνῆς νὰ τὰ βλέπεις...

Μεταφρ. Κ. Σ. ΚΟΚΟΛΗΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ὁ ἔρωτας εἶνε μίση, στὴν ὁποία χρειάζεται πάντοτε ἓνας νεατῆς καὶ ἓνας νεαμῆνος.

—Στὸν ἔρωτα εἶνε εὐτυχέστερος κανεῖς ἀπ' ὅ, τι ἄνοιξι παρὰ ἀπ' ὅ, τι γνωρίζεις.

—Οἱ ἔρωτα μοιάζουν μὲ τοὺς δυὸ στρατιώτες, τοῦ μῦθου, οἱ ὅποιοι εἶχαν πασθὴ ἀπὸ τὸ λαμὸ καὶ νόμιζαν ὅτι κρατοῦσαν ἀμυδάλωτο ὁ ἓνας τὸ ἄλλον.

—Ἡ περισσότερες γυναῖκες ἀγατοῦν ἓνα ἄνδρα γιὰ νὰ ἀπατήσουν ἓναν ἄλλον.

—Ὅλοι οἱ ἔρωτες μοιάζουν στὴν ἀρχὴ καὶ διαφέρουν στὸ τέλος.

—Ὅποιος δὲν πονεῖ πολὺ, δὲν μπορεῖ ν' ἀγαπήσῃ πολὺ.

—Ἐνας τρόπος μόνον ὑπάρχει γιὰ νὰ ἐγκαταλείψῃ κανεῖς μιὰ γυναίκα: Νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν προηγουμένως ἀπ' αὐτὴν.

—Εἶνε πὸ δυστυχῆς κανεῖς ὅταν νομίζῃ ὅτι ἀπατάται ἀπὸ τὴν γυναίκα του, παρὰ ὅταν εἶχ βεβαιωθῇ γ' αὐτὸ.

—Ὁ ἔρωτας μὲνεῖ μεγάλες φιλοδοξίες καὶ ἀραιφεῖ τὰ μέσα τῆς πραγματικότητός του.

—Στὸν ἔρωτα, ἂν δὲν εὐτυχίσῃ κανεῖς ἀμέσως, δὲν εὐτυχεῖ ποτέ.

—Ἡ ἔρωτευμένη εἶνε ἀμυδάλωτος πού ἀμυδάλωτίζει κάποτε τὸν κόριό της.

—Ὁ ἄνδρας βαρύνεται πολλὲς φορές τὸν ἔρωτα, ἐνῶ ἡ γυναίκα βαρύνεται μόνον τὸν φίλο της.

Η ΕΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ἡ εἰκὼν τοῦ ἡμερηνοῦ ἐξοφυλλοῦ τοῦ «Μπουκέτου» εἶνε ἔργον τοῦ Γερμανοῦ ζωγράφου φόν Φράνκλιν: «Στὸ Παράθυρον».

ΠΡΩΛΟΥΝΤΑΙ ὀκτὼ τόμοι τῆς «Ἐφημερίδος» τοῦ Κορομηλά, τὸν ἔτων 1873—74, 1886—91 καὶ 1897.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Τὰ καθόρια διαφέρουν ἀπὸ τ' ἄλλα ὁστροκώδεμα, γιὰτι ἔχουν δυὸ μύτες ἀντὶ νὰ ἔχουν μιὰ.

—Ἡ μέλισσα δέ, ὅπως καὶ ἡ κατοῖκα, ἔχουν δυὸ στομάχια.

—Τὰ ἄστρα φαίνονται καὶ τὴν ἡμέρα, ὅταν καττάξῃ κανεῖς μέσα σ' ἓνα βαθὺ πηγάδι.

—Ἡ κοινὴ μελίανη γίνεται τῆς κοπίας ὅταν προσθῆθετε μέσα λιγὴ γλυκερίνη.

—Πρὸ τοῦ πολέμου, ὁ προθηπουργὸς στὴν Ἑλλάδα ἔπαινε 1200 δραχμῆς μισθὸ τὸ μῆνα. Ὁ ἴππουροί ὁ καθένας ἀπὸ 800. Ὁ τιμηματάρχος α' τάξεως 400. Ὁ γραφεὺς α' τάξεως 120. Ὁ γραφεὺς β' τάξεως 70 καὶ ὁ κλητῆρας 70.

—Ὁ στρατηγὸς 1000 τὸν μῆνα, οἱ συνταγματάρχια 550, οἱ ταγματάρχια 440, οἱ λοχαγοὶ α' 340, οἱ ὑπολοχαγοὶ 180 καὶ οἱ ἀντιπολοχαγοὶ 160.

—Οἱ μοισαρχοὶ τῆς χωροφυλακῆς 360 καὶ οἱ ἀντιμοισαρχοὶ 210.

—Τῆς περισσότερες φορές ἡ ἀπῆλνα προέχεται ἀπὸ ποικύφια ἢ κακὴ χροῖσι τοῦ στομάχου. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ τὸ καλύτερο γινάτω εἶνε ἡ διαίτα.

—Ὅταν πέφταν κερανοὶ στὴν πόλι, γιὰ νὰ γινάτωσθε, μὴν ληθαίξετε σὲ ἀντικείμενα μεταλλικὰ καὶ μὴν πατε κοντὰ στους τοίχους.

—Ἐπίσης, ἂν σὰς εἶνε δυνατόν, πατάτε ἀπάνω σὲ γυάλινο βάζο ἢ σὲ μεταξωτὸ βρασημὸ ἢ σὲ βρασημὸ βερκιονικὸ ἢ, τέλος, διαλύθητε μὲ βρασημὸ μεταξωτὸ.

—Μὴν ἀνοίγετε τῆς ποτῆς καὶ τὰ παράθυρα, γιὰ νὰ μὴ γίνετα σείμα στὸ σπίτι. Ὁ κερανοὶ ἔρχετα πολλές φορές μὲ τὸ σείμα τὸν ἄερος.

—Μὴν στέκεσθε κοντὰ στὴν καπνοδόχο.

—Ἄν εἶσθε στὸ δρόμο, μὴν περπατῆτε γρήγορα.

—Ἄν εἶσθε σὲ ἄλλο γιὰ κατεβῆτε ἀμέσως.

—Μὴν καταφευγετε κάτω ἀπὸ δένδρα καὶ κτίρια.

—Ὅσοι ἐποφῆθον σίγνα ἀπὸ φαρμαγχιτὰ ἢ ἀμυγδαλιτὰ, δὲν πρέπει νὰ κοινοῦντα πολλὴ ὄσα βῆται, γιὰτι εἶται προκαλοῦν σπινθητρωσι τὸν ὕλενον τῆς μίτης καὶ τοῦ φάρυγγος καὶ ἐπέρχετα ἐρεθισμοῦ.

—Ὅσοι εἶσθε παρῆς καὶ θέλετε ν' ἀδυνατίσετε, κάνετε σίγνα-πυρὰ ἀμυδλοῦτρα.

—Ἐτα λυθῖνα τὸ πάχος καὶ θά γίνετε λιγεροί...

—Γιὰ νὰ διαβάσῃ κανεῖς ἅλα τὰ βιβλία τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκῆς τῆς Γαλλίας, πού εἶνε 4.200.000 τόμοι, διαβάσκοντας ἓνα τόμο τὴν ἡμέρα, χρειαίξετα... 12.000 χρόνια!

—Καθὸς ἀπεδείχθη, ἡ μόδα τῶν κοντῶν μαλλῶν ἔπυχε καὶ πού... 4000 ἔτων στὴ Βαβυλῶνα.

—Ἄν θέλετε νὰ κόψετε ἓνα κομποῦσι πὸ τὸ μαχαίρι, θά τὸ καταφέρετε εὐκολώτατα ἂν βουτήτε τὸ μαχαίρι μέσα στὸ νερὸ, πρὶν τὸ χρησιμοποῦσετε.

—Γιὰ νὰ καθαρίσετε τοὺς χροματισμοὺς ἀπὸ κομποῦσι γινάδεξ τῶν μαντῶ, χρησιμοποῦσιτε ἡμίμη νεροῦ καὶ ἀμυωνίας σὲ ἴσες δόσεις.

—Γιὰ νὰ καθαρίσετε τὰ χερσὰ σερητῆτα, τρίψτε τα μὲ γῆλα μεταλλικῶν φομοῦ κ' ἔπειτα βουρτσῆστε τα.

—Θέλετε νὰ ἔχετε πάντοτε στὸ σπίτι σας ἓνα γάρμακο γιὰ νὰ βγάξετε τοὺς λεκέδες ἀπὸ λίπος; Φτιάστε ἓνα μίγμα μὲ 30 δράμα βόρκα, 30 δράμα ἀμυωνίας σὲ διάλυσι οἰνοπνευματιοῦ, βιάτε το σ' ἓνα μπουκάλι καὶ κλείσθε τὸ καλά.

—Σ' ὅλη τὴ γῆ ὑπάρχουν 386.000 εἶδη ζῶων καὶ 2.000.000 εἶδη ἐντόμων.

—Ἡ γεννήσις σὲ ὅλη τὴ γῆ ἀνέρχεται σὲ 32.300.000 κάθε χρόνο. Γεννῶντα δηλαδὴ 100—800 βρέφη κάθε μέρα, 4.300, κάθε ὄρα, 70 κάθε λεπτὸ καὶ 1 κάθε... δευτερολέπτο.

—Ἀπ' ὅλες τῆς σημαῖες τοῦ κόσμου ἡ πύο παρὰ εἶνε ἡ Ἰσπανικὴ. Χρησιμοποῦθησε στὰ 1785. Ἡ τριζωνικὴ Γαλλικὴ στὰ 1795. Ἡ κόκκινη Ἀγγλικὴ μὲ τῆς ἄσπρες ρίγες στὰ 1801. Ἡ Ἰταλικὴ στὰ 1857 καὶ ἡ Γερμανικὴ στὰ 1871.

—Κάθε ἄνθρωπος τρώει τὸ χροῦν τρωτῆ βάρους ἓνος τόνου.

—Στὸ Σιάμ ὁ πιστωτῆς πωρεῖ νὰ μεταχειρίζετα τὸν ὀρελιτῆ του, ὅταν δὲν τὸν πληρώνῃ, ὡς... δοῦλο! Κι' αὐτὸ συμβαίνει ὄχι μονάχα μεταξὺ τῶν ξένων, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν συγγενῶν.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ
Τὰ τρία νέα ἀναγνώσματα τῆς 36σελίδου
«ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»
«ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑ»
Ἱστορία ἔρωτος, βγαλμένη ἀπ' τὸ ἡμερολόγιο μῆας νέας.
«Ἡ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΡΓΟΥΝΔΙΑΣ»
Μεσαιωνικὸ ἀνάγνωσμα γεμάτο ἔρωτα, σκάνδαλα, ἐγκλήματα.
«ΤΟ ΜΑΤΩΜΕΝΟ ΠΑΝΔΟΧΕΙΟ»
Ἀθηνὴ φρικαστικὴ ἱστορία δυὸ ἀπάνθρωπων κακοῦργων.